

Hz. Nesibe (r.a.) Kimdir?

Peygamber Efendimiz'in "Allah'ım, bunları bana cennette komşu eyle!" diye dua ettiği ailenin hanımı Nesibe Binti Kab'ın (r.a.) hayatı:

Hz. Nesibe (r.a) Resûlullah Efendimiz'e Akabe'de ilk bey'at eden Medineli iki hanım sahabîden biridir. Savaş meydanlarında gösterdiği kahramanlıklarıyla tanınmaktadır. İki oğlu ve kocasıyla birlikte Uhud'ta müşrik oklarına karşı Efendimizi korumak için canhıraş bir şekilde önünde çarpışan, Efendimizin iltifatlarına, duâlarına mazhar olan fedakâr bir hanım sahabîdir.

Nesibe Binti Kab (r.a.) Medineli olup Hazrec kabilesine mensuptur. Mâzin bin Neccar oğullarından, annesi Rebab Binti Abdullah'tır. Babası Ka'b ibni Amr'dır. Asıl adı Nesibe'dir. Ümmü Ümare künyesidir. İlk evliliğini Yesrib'in sayılı delikanlılarından Zeyd İbni Âsım ile yaptı. Abdullah ve Habîb adlarında iki erkek çocukları oldu. Bu arada, beklenen son peygamberin geldiği haberi duyuldu. Mekke semâları İslâm'ın nûruyla aydınlanmaya başlamış, Yesrib'e de bu nûr ulaşmıştı. Nesibe ile kocası Zeyd'te Mus'ab İbni Umeyr (r.a.) vasıtasıyla bu nûra kavuşanlardandı.

AKABE'DE VERİLEN SÖZ

Mus'ab ibni Umeyr (r.a.) başkanlığında 2. Akabe biatında, biat eden 72 Medineli Müslümanın arasında Nesibe ve kocası Zeyd (r.a.) da vardı..

Medineli Müslümanlar yeni bir heyecan, yeni bir rûhla Yes'rib'e döndüler. Nesibe Hatun bütün vaktini, gayretini, ev işlerine çocuklarını İslâm terbiyesiyle yetiştirmeye ve çevresindeki insanları Allah'a ve Rasûlü'ne davete harcamaktaydı. İslâm'ı yaşama konusunda gösterdikleri titizlik ve kararlılıkları, tanıdıkları ve çevrelerindeki başka insanlara tebliğdeki heyecan ve mutlulukları onları İslâm'ın bir neferi haline getirmişti.

UHUD SAVAŞINDA HZ.NESİBE (r.a)

Uhud Savaşında efendimiz ile birlikte müşriklere karşı kahramanca savaşan Hz. Nesibe Uhud Savaşındaki mücadelesini şöyle anlatır:

Uhud'a gitmiştim. Müslümanlar ne durumda bir bakayım, dedim. Yanıma bir kırba su aldım Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'ın yanına kadar gittim. Galibiyet Müslümanlardaydı. Fakat çok geçmeden Kureyş okçuları tarafından etrafımız sarıldı. Allah rasûlünün çevresinde şiddetli çarpışmalar oldu. Ona bir zarar gelmemesi için gözü önünde müşriklerle çarpışmaya başladım. Elime ne geçtiyse kılıçla, okla düşmanı Efendimizden uzaklaştırmaya çalıştım. Bu arada yaralandım. Rasûlullah (s.a.)'ın önünde ben, kocam ve oğullarım birlikte canlı kalkan olduk. Gelen oklara, hücumlara karşı vücûdumuzu siper ettik. Rahmet Peygamberi Efendimiz yanımda kalkanımın olmadığını görünce ashaptan birine: "*Ey kalkan sahibi, kalkanını çarpışana bırak.*" buyurdu. Ben o kalkanı alıp, kendimi korumaya başladım. Bir taraftan çarpışmaya devam ediyorduk. Bir ara, müşriklerden bir atlı bana doğru hücum etti. Onun saldırısını kalkanla savuşturup atının ayaklarına bir kılıç çaldım. At arka üstü yıkıldı. Düşmanın yere serildiğini gören İki Cihan Güneşi Efendimiz oğluma seslendi: "*Ey Ümmü Ümâre'nin oğlu, annene bak, annene yardıma koş!*" diye buyurdu. Abdullah da hemen koştu ve annesinin düşmanı öldürmesine yardım etti.

Savaş devam ediyordu. Bir ara, Abdullah da sol kolundan yaralandı. Şefkat Peygamberi Efendimiz ona da: “Yaranı sar!” diye buyurdu. Bu sefer annesi, oğlunun yanına koştu ve yarasını sardı. Sonra oğluna: “Kalk yavrucuğum! Müşriklerle çarpışmaya devam et.” dedi. Rahmet Peygamberi Efendimiz Nesîbe Hatun’un bu fedakârâne sözünü işitince: “*Ey Ümmü Ümâre! Senin katlandığın, dayanabildiğin şeye herkes katlanabilir mi, dayanabilir mi?*” buyurarak iltifatta bulundu.

İki Cihan Güneşi Efendimiz savaş sonrasında onun gösterdiği kahramanlığı ümmetine şöyle duyurdu: “*Uhud Günü ne zaman sağıma, soluma baksam beni korumak için çarpışan Nesîbe’yi görüyordum.*” buyurdu.

Uhud Günü Rasûlullah (s.a.)’in hep yanı başında çarpışan bu kahraman hanım sahâbî 12-13 yerinden yaralanmıştı. Bunların en ağırı omzundan aldığı yaraydı. Bir yıl onun tedavisi ile uğraştı.

Nesîbe Hatun, Hayber ve Huneyn savaşlarında, Ümretü’l-Kaza, Bey’at-i Rıdvan’da bulundu. Hz. Ebû Bekir (r.a.) zamanında dinden dönen, kendini peygamber ilan eden yalancı Museylime’ye karşı hazırlanan orduya oğlu Abdullah ile birlikte katıldı. Yemame Harbinde de büyük kahramanlıklar gösterdi. Müseylime’nin öldürülmesinde Vahşi’ye yardımcı oldu.

Ümmü Ümâre künyesiyle meşhur olan Hazreti Nesîbe (r.a.) fedakâr cefâkar, şecaat ve cesaret sahibi kahraman bir anne idi. Çocuklarını da kahramanlık duygularıyla büyütüp cihat meydanlarına salıverdi. Birlikte savaş meydanlarında Allah ve Rasûlü yolunda kılıç salladılar ve İslâm’ı savunma, İslâm’ı yayma uğrunda ihlâs ve sadâkatle çalıştılar. Canları ve mallarına karşılık cenneti satın aldılar.

Hz. Ömer (r.a.) devrinden sonra Medine’de vefat eden bu örnek hanım sahabînin Bakî kabristanlığına defnedildiği rivayet edilmektedir. Rabbimizden şefaatlerini niyaz ederiz. Amin.